

Referat af FFD's årsmøde og generalforsamling

9.-10. juni 2011, Silkeborg Højskole

Referenter: Gorm Hansen og Andreas Harbsmeier

Velkomst v. formand for FFD, Helga Kolby Kristiansen

Velkommen til alle. En særlig velkomst til Britta Schall-Holberg (V) og undervisningsminister Troels Lund Poulsen.

Præsentation af skolen v. forstander, Silkeborg Højskole, Carsten Kolby Kristiansen

På det symbolske plan er det godt, at der svært at finde en skole, hvor generalforsamlingen kan afholdes. Det betyder, at der er fyldt på skolerne. At holde højskole er først og fremmest lange kurser for unge voksne. Vi er en klassisk dansk højskole. Det drejer sig om både undervisning og samvær. Der skal være plads til at tænke selv med tanke for andre. De unge skal møde noget andet end den slagne uddannelsesvej. De skal både møde den europæiske filosofi og den kristne tankegang. Velkommen til Silkeborg højskole.

Tale v. undervisningsminister Troels Lund Poulsen

Tak for invitationen. Jeg har set frem til mødet. Jeg har allerede haft en udmærket dialog med FFD. Vi har nogle fælles udfordringer, vi har som samfund, særligt i forhold til det uddannelsesmæssige.

Jeg arbejder for at opfylde 50 % -målsætningen. Vi er på 49,4 %, dvs. vi har nået målsætningen. 87 % af en ungdomsårgang får en ungdomsuddannelse. Det er ikke helt 95 %. Vi skal sikre, at de elever, der forlader folkeskolen skal være forberedt til en ungdomsuddannelse.

Jeg tror ikke, at der findes lette løsninger. Højskolerne har meget at byde ind med. Vi skal blive bedre til at dokumentere, hvorfor et højskoleophold er en god ide. Hvordan kan vi mindske frafald? Vi skal have bedre redskaber til at kortlægge, hvorfor det er en god ide at tage på højskole? Jeg kvitterer for samtalen med FFD og håber, at det kan følges op af konkrete initiativer.

Vi har igennem lang tid diskuteret en ny folkeoplysningslov. Der har været arbejdet intenst i lang tid. Folketingets uddannelsesudvalg har også arbejdet hårdt. Vi kan være stolte af lovfors-

laget. Det bygger videre på en tradition, og peger på nye muligheder. Britta Schall-Holberg fortjener at blive rost for at holde debatten i gang og for at skaffe bredt politiske flertal.

Der har også været en diskussion om, at Højskoleelever skal kunne komme i foreningspraktik. Jeg har besluttet, at det initiativ skal sættes i gang i en forsøgsperiode. Det skal kunne være et springbræt for yderligere udfordringer.

Vi har haft en drøftelse af højskolernes bygningsmæssige tilstand. I 2003 blev der givet tilskud til renovering af bygninger. Det blev en succes. I 2012 vil jeg sætte 10 millioner til et lignende initiativ, hvor skolerne yder 50 % medfinansiering. Hvis højskolen skal kunne fortsætte sin kulturelle betydning rundt om i landet, kræver det en løbende tilpasning og en fremskaffelse af de rigtige rammer.

Vi skal nå frem til en fejring af Søren Kierkegaard i 2013. Det har jeg også fundet penge til. Jeg har givet 700.000 kr. til højskolernes engagement i Søren Kierkegaard-året 2013.

Der har været godt samarbejde mellem FFD og ministeriet.

Angående betalingslovens virkning på højskoleområdet. Jeg har lovet at give et svar på foreningens spørgsmål. Jeg har overbragt et brev, da jeg kom med et svar, der betyder, at Undervisningsministeriet stiller likviditet til rådighed, indtil der er enighed mellem de forskellige ministerier om fortolkningen af betalingsloven.

Der er endelig kommet besked om forsøgs- og udviklingsmidler. Proceduren er lavet om, så puljen bliver udmøntet som en del af finansloven, så fordelingen af midlerne meldes ud i slutningen af året. Jeg lægger stor vægt på, at de frie skoler har gode rammevilkår.

Efter sommerferien vil jeg indbyde til et politisk værksted, hvor vi kan diskutere, hvordan højskolerne kan byde ind på 95 % -målsætningen, og hvordan vi kan hjælpe de unge med at få en uddannelse.

Debat:

Helga Kolby Kristiansen, formand for FFD: Kvitterer for talen.

Louis Mogensen, forstander, Nordjyllands Idrættshøjskole: Tak for, at du nævner vigtigheden af et højskoleophold ift. uddannelse. Men hvad kan vi gøre, når et flertal har besluttet, at perioden, der må gå, før man starter en videregående uddannelse bliver halveret? Det er dokumenteret, at frafaldet bliver mindre, og der kan være en stor fordel i at søge ind på kvote 2. Kan det tænkes,

at der er mulighed for at kvotienten ganges med 1,08 også når man har været på højskole, eller kan man på andre måder tage hensyn til et højskoleophold?

Troels Lund Poulsen, undervisningsminister: Lovforslaget findes ikke endnu. Der er mange ting, vi skal forholde os til. Der er ikke lagt op til at fritage højskolerne. Forslaget, der skal fremsættes til efteråret skal igennem en høring. Og jeg går ind i det med en åbenhed. Højskolerne har noget at byde ind med i uddannelsessystemet. Jeg vil gerne kvittere for samarbejdet.

Else Mathiassen, forstander, Vestjyllands Højskole: Jeg har hørt, at flygtninge har vanskeligere ved at få opholdstilladelse, hvis de har været på et højskoleophold. Er det rigtigt?

Troels Lund Poulsen, undervisningsminister: Jeg kender ikke detaljerne i integrationsloven. Der vil blive givet et skriftligt svar.

Rikke Forchhammer, forstander, Krogerup Højskole: Dejligt med pulje til renovering af bygninger, men vi har brug for mere.

Troels Lund Poulsen, undervisningsminister: Man skal passe på med at give penge. Er enig i, at der er et større efterslæb. Vi skal have de penge ud og arbejde så hurtigt som muligt. Det er også et signal om, at jeg gerne vil støtte højskolerne. Alle kunne bruge flere penge.

Jonas Møller, lærer, Silkeborg Højskole: Du nævnte, at højskolerne kan byde ind på en række andre områder. Hvor kan højskolerne hjælpe yderligere til?

Vita Andreassen, forstander, Løgumkloster Højskole: Ministeren er meget obs på 95 % - målsætningen. Kunne man forestille sig en kulegravning af, hvad kvalificeret sabbat er?

Troels Lund Poulsen, undervisningsminister: Jeg er opmærksom på de foranderlige ting, der sker i dag med unge mennesker. Højskolerne har ting at byde ind med, som det etablerede system ikke kan. Jeg har ikke løsningen i dag, men vi skal diskutere det yderligere. Der er spændende initiativer i Norge. Den højskolerapport, der blev lavet i 2003, kan vi diskutere igen. Ting forandrer sig, og skal reflekteres på nye måder. Jeg går ikke i panik over, at ansøgninger til 10. klasse går op. Jeg tror, at den vejledningsindsats, der finder sted i folkeskolen er væsentlig. Frafaldet er markant. Og kan vi gøre noget ved det, kan vi bruge pengene mere intelligently. Men vi skal først have nogle bedre tal at stå på, så vi kan dokumentere nogle af de ting, højskolen kan.

Punkt 1: Valg af dirigenter

Bestyrelsen foreslår Vita Andreassen, Løgumkloster Højskole og Søren Brink, Idrætshøjskolen Sønderborg.

Dirigenter blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede.

Dirigenterne takkede for valget og konstaterede, at generalforsamlingen var rettidigt indkaldt.

Valg af stemmetællere: Bestyrelsen foreslår: Anders Lyng, Helnæs Højskole, Søren Børsting, Den Rytmske Højskole, Dagmar Winther, Rønde Højskole, Lars Andreassen, Egå Ungdomshøjskole.

Stemmetællere blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 2: Bestyrelsens beretning forelægges til godkendelse

Formand Helga Kolby Kristiansen fremlagde den mundtlige beretning:

Beretningen i år indledes med at kigge tilbage på de vigtigste temaer fra året der er gået, set fra bestyrelsens bord. Derefter vil jeg forsøge at sætte nogle ord og tanker – sådan som jeg ser det – på højskolens udfordringer og nødvendighed som en fri og idébåren skole. På generalforsamlingen i 2012 skal der forelægges en ny strategi, og vi står derfor i det kommende år over for både at tage temperaturen på, hvor vi som samlet skoleform er i dag, – og hvilken rolle vi ønsker at spille i fremtiden.

1. Det politiske

Jeg tænkte en dag, at det måske var symbolsk for det forgangne år, at vi på vej til og fra ministeriet krydser Stormgade. Det har på mange måder været et turbulent år for højskolerne.

Først til Genopretningspakken. Det mere konkrete forløb omkring de bebudede besparelser i regeringens Genopretningspakke, inkl. den konkrete besparelse, er der redegjort for i den skriftlige beretning, men her ønsker bestyrelsen at understrege, at den daværende undervisningsministers udspil til besparelse kunne vi ikke opfatte som andet end et politisk angreb på de korte kurser, idet der ud over en særdeles kraftig besparelse på 9%, blev lagt op til at overflytte penge fra de korte til de lange kurser. En øvelse, der intet havde med besparelser at gøre, men som gav os den lektie, at højskolernes ambition om at nå brede dele af den danske befolkning med livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse ikke nødvendigvis har politisk opbak-

ning. Bestyrelsen er her af den klare holdning, at skoleformen står med det absolut solideste fodfæste i det danske samfund, hvis vi fastholder både de lange og de korte kurser som godkendte kurser.

Forhandlingerne med ministeren om besparelser og omlægning stod på i dagene forud for, under og efter sidste års generalforsamling, hvilket i høj grad også satte sit præg på generalforsamlingen 2010.

For bestyrelsen var det særdeles værdifuldt, at de politiske udspil samt bestyrelsens mandat til at forhandle videre kunne drøftes på generalforsamlingen.

Tak for den solide opbakning vi fik. Det lykkedes at få bremset omlægningen af tilskuddet samt få en mindre reduktion i den samlede besparelse, men det er uomtvisteligt, at en række skoler med mange korte kurser står med voldsomme udfordringer, og nogle skoler med en kamp for overlevelse.

En rundspørge til skolerne for en måneds tid siden viste, at over halvdelen af skolerne melder om svigtende tilmelding til denne sommers korte kurser. Konsekvenserne af en sådan nedgang kan vi kun frygte.

I bestyrelsen er vi ikke et sekund i tvivl om, at det faktum, at vi stod sammen i foreningen, samt at vi fik opbakning fra mange sider, også fra venner i det politiske, var medvirkende til, at vi landede et resultat, som bestemt ikke er tilfredsstillende, men dog bedre end det, vi først blev præsenteret for.

Glædeligt var det også, at de frie skoler, midt i eget kaos, stod sammen om en protest mod de store besparelser.

Afslutningsvis på denne sag skal jeg blot nævne, at bestyrelsen naturligvis har noteret sig den opbakning, vi fik fra oppositionens side, inkl. et løfte om, at besparelserne ved et regeringsskifte vil blive rullet tilbage. Det vil vi selvfølgelig holde oppositionen fast på.

Til det politiske hører også, at vi har fået ny minister, Troels Lund Poulsen, med hvem vi har haft et første og konstruktivt møde. Vi har forstået budskabet, at der ikke er mange penge at hente, men derfor kan der godt være andre og væsentlige sager at drøfte. I dag har vi så hørt ministeren sige, at der også er penge med.

Vi medbragte til mødet et par sager, som havde stået i stampe alt for længe, og derfor en tak til ministeren for, at disse nu er kommet til en afslutning eller på vej til det.

Gad vide om ministeren har hacket sig ind på min mundtlige tale, for det han i dag har sagt gør, at jeg kan springe et par af mine afsnit over.

Det drejer sig om vores Forsøgs- og udviklingsmidler. Igen er vi 5 måneder inde i året, før vi har fået en melding om puljemidler – til forsøgs- og udviklingsarbejde, til orlovsmidler, uddannelse m.v. Det har selvfølgelig negativ betydning for foreningens flerårige projekter, som vi ikke bare kan tænde og slukke for i takt med tempoet i udmeldinger fra ministeriet. Og på skolerne vil vi gerne planlægge i god tid, både når det gælder læreres orlov, og når det gælder kvalificeret deltagelse i udviklingsarbejde. Bevillingen er nu kommet, og vi kan takke ministeren for en lille forhøjelse i forhold til sidste år. Det er også dejligt at høre, at vi kan forvente allerede inden jul at vide hvilke midler vi får i 2012.

Et andet punkt, som vi bragte op, var vores ansøgning om tilladelse til at gennemføre et pilotprojekt om foreningspraktik. For et år siden afleverede det ministernedsatte folkeoplysningsudvalg en rapport, der blandt mange andre forslag havde nogle mindre forslag, der inddrog højskolerne. Et af dem var, at det skulle være muligt under et højskoleophold at deltage i foreningspraktik på linje med den eksisterende mulighed for at deltage i erhvervspraktik. En sådan mulighed ville understrege slægtskabet mellem de frie skoler og de frivillige foreninger og kunne være en af måderne, hvorpå højskolerne kan bidrage til civilsamfundet ved, at det engagement, den kreativitet og den ansvarlighed, som eleverne bidrager med i en højskolehverdag, overføres til foreningslivet. Vi søgte derfor ministeriet om udviklingsmidler til at gennemføre et pilotprojekt, der kunne pege på mulige modeller herfor.

Vi har ført en løjerlig samtale med ministeriet om, hvilke misbrug af offentlige midler et sådant pilotprojekt kunne føre til, og her er det, at man får lyst til at bryde ud i sang og med Grundtvig synge: "Skal for misbrugens skyld måske, på åndens himmelbue, vi hellere mulm og mørke se, end solens blanke lue."

Vi har i dag fået ministerens positive svar. Så lyset vandt. Tak for det.

Og vedrørende energi og klimaforbedringer har vi i dag hørt fra ministeren, at der er bevilget 10 mill.kr.

Herudover forelagde vi for ministeren et ønske om økonomiske midler til, at højskolerne sammen med en række andre institutioner deltager i fejringen af 200-året for Søren Kierkegaards fødsel i 2013. Tanken med højskolernes deltagelse er en aktualisering af Kierkegaards tankeuni-

vers ind i en nutidig folkelig kontekst. Undervisningsministeren har bevilliget kr. 700.000 til dette arbejde.

Vi nævnte også for ministeren, at en ny SU-reform kunne – måske utilsigtet – ramme højskolerne. For hvis unge i fremtiden, for at kunne få studentereksamensgennemsnittet forhøjet, skal begynde uddannelse inden for ét år efter studentereksamen, kan det umuliggøre et højskoleophold. Langt de fleste unge er selvbetalere – er over 70%, og her taler vi ikke om ophold betalt af forældre og bedsteforældre, men unge af egen lomme. Det vil være på det nærmeste umuligt inden for et år både at tjene penge til og gennemføre et højskoleophold. Vi har bedt ministeren være opmærksomme på dette forhold. Vi ønsker ikke på nogen måde, at presset på de unge endnu en gang skal op i gear, men hvis det bliver virkeligheden, beder vi om, at et højskoleophold bliver vægtet positivt og ikke umuliggjort. Det har vi så nu fået at vide, at vi skal forhandle videre om.

En anden sag, som – måske utilsigtet – har indbygget en snubletråd for et højskoleophold er den nye udlændingelov. Den er at læse i sidste nummer af Højskolebladet og handler om, at Unge flygtninge/indvandrere, der får tilskud til højskoleophold via integrationsloven, har fået at vide, at et sådant tilskud er at betragte som en "social ydelse", hvorfor det udskyder muligheden for permanent opholdstilladelse med 3 år. Altså på den ene side har vi, at Integrationsloven anbefaler et højskolekursus, og på den anden side, at samme ophold blokerer for muligheden for at få permanent opholdstilladelse.. Vi har rejst sagen over for integrationsminister Søren Pind, idet det må være utilsigtet. Vi afventer svar herpå.

En del af aftalen om den nye udlændingelov var også, at der skulle strammes op i forhold til sprogkrav og økonomiske garantier for selvforsørgelse. Vi frygtede, at det kunne betyde markant ringere mulighed for, at unge udlændinge – især fra 3. verdens lande – kunne komme på højskole. Vi henvendte os til daværende integrationsminister Birthe Rønn Hornbech, der gav os en positiv tilbagemelding om, at der ville blive taget hensyn til de særlige forhold på højskolerne. Nu foreligger lovudkastet, og der er holdt ord. Foreningen vil følge lovarbejdet tæt, så udlændinge – også dem uden mange penge – fortsat kan komme på en dansk folkehøjskole

Godkendelse af Vedtægter

Når jeg tager det med her, er det fordi vi har erfaret, at det for nogle skoler har udviklet sig til et urimeligt cirkus at få godkendt vedtægter, idet der synes at være et stigende – næsten nidkært – detaljerings- og formkrav.

Vi har derfor taget kontakt til ministeriet for at høre, hvilken status standardvedtægterne har. Vi fremførte, at der må kunne skelnes mellem, hvad der er absolut nødvendige, juridiske krav til

et sæt vedtægter, og hvad der kan være hensigtsmæssig vejledning for skolernes bestyrelser. Der var lydhørhed for vores ønsker, og vi har fået lovning på, at vi efter sommeren vil blive indbudt til møde herom. Det ser vi frem til. Bestyrelsens tilgang til dette er helt klar, at stor frihed og respekt for den enkelte skoles egenart kombineret med klare rammer er vigtige og nødvendige elementer for, at højskolerne kan eksistere som eksamensfrie kostskoler.

Et særligt kapitel er Betalingsloven.

Det var det, som ministeren sagde vi fik et svar på i brevet. Men så vidt jeg har kunnet se ved en hurtig gennemlæsning, så er vi ikke helt færdige med den sag endnu.

Denne lov, der handler om, at kommunerne skal betale for bl.a. kontanthjælps- og dagpenge-modtagere, når de er på højskole, har været en sten i skoen for os – og mange unge – lige siden den blev indført. Kommuner og jobcentre vil nærmest pr. definition ikke støtte et højskoleophold, idet de finder, at det er for dyrt. Heldigvis sidder der i UUER, kommuner og jobcentre folk, som kan se nytten af et højskoleophold for en ung. Og heldigvis har vi også fra statens side fået særlige tilskud, der letter adgangen for unge med særligt behov til et højskoleophold.

I begyndelsen af 2011 sendte Undervisningsministeriet imidlertid et par skrappe breve til skoler, der i samarbejde med kommuner og UU forsøgte at finde vej til, at unge kunne komme på højskoleophold, uden at de blev omfattet af Betalingsloven. Derfor gik foreningen ind i sagen, for at få fuldkommen klarhed over regelgrundlaget for ministeriets stillingtagen i disse sager. Vi rejste en række principielle spørgsmål, og der er nu gået 5 måneder, uden at der foreligger en afklaring, og der er ikke blevet indkaldt til de møder, som vi er blevet lovet. Vi spørger derfor:

- Hvordan skal foreningen kunne rådgive skolerne – og hvordan skal skolerne finde vej i junglen – når der ingen klare svar er på, hvad man må og hvad man ikke må?
- Hvordan kan man føre tilsyn med overholdelsen af et eller flere regelsæt, når der ikke gives svar på de mest simple spørgsmål.

Vi valgte dialogens og tålmodighedens vej og afventede embedsværkets sagsbehandling, idet vi har forståelse for, at der her er principielle spørgsmål, som det tager tid at afklare.

Vi kan med en vis berettigelse kritiseres for at have udvist for stort tålmod, men vores vurdering har været, at det ville forlænge sagsbehandlingen, hvis vi rejste sagen politisk. Men nu er tålmodigheden brugt op. Nu vil og kan vi ikke vente længere – vi må have et klart regelgrundlag, så vi kan rådgive skolerne. Vi har derfor i sidste uge rejst sagen for ministeren. Og det er derfor, ministeren havde et svar med i dag.

Jeg vil godt igen understrege, at vi har brug for et helt klart svar på, hvad regelgrundlaget er, når vi skal rådgive skolerne i disse sager.

Jeg kan ikke lade være med her at drage en sammenligning: En skole fik ved en henvendelse i ministeriet om at måtte indsende regnskabet 5 dage efter tid pga. en manglende underskrift, men fik den besked, citat: "I skal ikke ønske jer at komme på ministeriets rykkerliste – og så noget med tilskudsmæssige konsekvenser". Skolen makkede selvfølgelig ret. Jeg kunne ønske mig, at ministeriet havde samme respekt for FFDs rykkerliste.

Når det så er sagt, og det måtte siges, vil jeg som afslutning på dette afsnit vedr. det politiske og det ministerielle sige: Foreningen har også i dette år i mange sager haft et konstruktivt samarbejde med ministeriets embedsmænd – ikke mindst omkring udmøntningen af Genopretningspakken, og dette samarbejde værdsætter vi.

2. Foreningen

Det forgangne bestyrelsesår har naturligvis været præget af disse mange politiske udfordringer, men foreningsmæssigt har året i høj grad haft fokus på det væsentligste i højskolen: Højskolens kerne: Samværets betydning og Undervisning af bred almen karakter. Disse udviklingsområder er omtalt i den skriftlige beretning, men her skal fremhæves, at bestyrelsen tillægger det afgørende betydning, at vi som skoleform tænker udvikling og tænker sammen. At der skolerne imellem skabes rum for en levende dialog om, hvad der kendetegner det særlige ved højskolen, og hvilken betydning det i dag har for indholdet i undervisningen og livet på skolerne.

Vi har i Danmark en ganske unik frihed til at holde skole på eget livssyn, og denne frihed skal der værnes om, og til tider kæmpes for. Det er kun i festtaler, at denne frihed lever et uberørt liv. Hver gang der skiftes minister og for den sags skyld også embedsmænd, er friheden til eksamen, og det er den også hver dag ude på skolerne, hvor friheden til at sætte rammer og til det frie emnevalg hænger uløseligt sammen med, at vi er i stand til at begrunde, at friheden er tilskudskronerne værd.

I forlængelse heraf skal foreningens seneste kommunikationskampagne også ses, idet bestyrelse, skoler og sekretariat har afsøgt, hvorledes vi i fællesskab kan formulere vores egen skarphed og sætte ord på det unikke, som udgangspunkt for en fælles kommunikation. Vores fælles lod er med et klart hovedsigte at tænke idé og hverdag sammen, at lytte til hvor græsset gror, udvikle og profilere. Intet kommer af intet, og det gør fremtidens højskole da slet ikke.

I bestyrelsen er vi overbeviste om, at en af de vigtigste måder at udvikle skoleformen på er at skabe mødesteder for uddannelse og skoleudvikling.

Vi har en række velbesøgte kurser for TAPere, forretningsførere og forstandere og også enkelte specifikke kurser for lærere, men vi er endnu ikke lykkedes med at skabe de lærernetværk, som vi så som afløseren for den hedengangne lærerkonference. Ideerne til nytænkning på dette felt trænger til ilt, og vi er derfor meget modtagelig for ideer og synspunkter, også hvis det handler om, at bestyrelsen skal slappe af og skrue ned for denne ambition. Vores ønske med lærernetværk har været at skabe videndeling skolerne imellem, sætte fokus på faglighed og højskolepædagogisk praksis. Vi har en forestilling om, at det vil give perspektiv på højskolelærerjobbet, samlet set styrke skoleformen, og undgå at højskolelærere skal bestige hver sit bjerg.

3. "Højskolerne vil til at mene noget igen"

Sådan stod der at læse på forsiden af en landsdækkende avis for godt en måned siden. Efterfulgt af ordene: "Efter at være næsten forsvundet ud af den offentlige debat gennem årtier begynder højskolerne nu igen at blande sig". Den konkrete anledning var, at nogle højskoler havde deltaget i politiske happenings samt at 49 højskoleforstandere samlet havde sagt fra over for pointsystemet i den nye udlændingelov.

Min første reaktion var, da journalisten ringede og spurgte mig, om det var rigtigt, at højskolerne igen ville til at mene noget, – om han ikke lige kunne sige mig, hvornår det var, vi var holdt op med at mene noget?

Hver eneste dag debatteres, diskuteres og meningsudveksles der på højskolerne. Politikere og meningsdannere, samfundsforskere og kunstnere har vel her landets bedste talerstole. På højskolerne giver det stadig mening at sætte demokrati og samtale i sammenhæng. Her opleves mennesker, der ville have forsvoret, at de kunne lære noget af hinanden, være i dyb samtale om livets store spørgsmål og den fremtid, som vi fælles hænger på. Her er de 3 hurtige skud fra hof-ten, som journalister og politikere har viklet hinanden ind i, uinteressante. Her er tid til og rum for, at synspunkter flytter sig, at holdninger bliver vendt i luften uden at synke ned som begrænsninger og fordomme.

Men jo, jeg har også øje for, at denne snak om, at højskolerne skal mene noget, har en anden vinkel. Den positive vinkel: at højskolernes stemme ikke er uvæsentlig. Der er en bred tillid til, at højskolerne kan bidrage til en kvalificeret og engageret debat om samfundets indretning og fællesskabets udvikling, både nationalt og globalt.

Jeg tror, at vi på højskolerne har en væsentlig replik at levere,

- fordi vi fra hverdagen ved, at værdier bliver til i den måde, vi lever med hinanden på og ikke i kommissioner

- fordi vi oplever, at mennesker evner at tænke i helheder og handle ansvarligt

- fordi vi oplever, at menneskers indbyggede fornemmelse for ægthed ikke farer vild i jagten på image, trends og branding.

Men jeg tror til gengæld, at den tid er forbi, hvor højskolefolk var i stand til at lyse og vejlede på en særlig måde, Fyrtårnenes tid, som det også er blevet kaldt. Vi skal selvfølgelig give os til kende og træde i karakter – både udadtil og indadtil – men nutidens kompleksitet og uoverskuelighed kan ikke modsvares af enkle løsninger og formstøbte holdninger.

Måske er den fornemmeste opgave i så henseende – i dag, hvor alt skal være så klappet og kart – at give plads til tvivlen og til famlen efter svar.

Det synes som om, at der har udviklet sig en pligt til klarhed – og foragt for tilstanden: jeg-ved-ikke-lige-hvad-jeg-skal-mene. Det paradoksale og gådefulde i tilværelsen tillægges ringe værdi. Verden fremstilles alt for ofte, som noget der kan forklares med fakta og færdige meninger, og tidsånden accepterer ikke den tvivl, der kommer af kompleksiteten.

Men noget nyt kan jo netop vokse ud af en fornemmelse af ikke at begribe alt – ud af en oprigtigt uvidenhed, fordi her følger ydmyghed og nygerrighed med. Tidsånden kræver ikke mindst af unge en helt enorm sikkerhed – både på sig selv og på omverdenen. Det er derfor ikke mærkeligt, at nogle unge befinder sig i en sump af frustration og usikkerhed, når de skal forholde sig til verdens mange udfordringer.

Højskolerne kan være det sted, hvor der er tid til den tvivl, som kommer af modsætningen mellem jagten efter ægte værdier og den totale mangel på sikkerhed, om de findes. Unge vil gerne gøre en forskel, men levnes meget lidt tid til at finde ud af hvor og hvordan.

Min ungdoms kamp-retorik og enkle verdensforestilling, der var både vind- og vandtæt over for tvivlen, men som i dag høres som et krav til de unge, er anakronistisk og burde for en tid lægges på is.

En højskoleelev, Astrid, formulerede det således: "Jeg kan ikke vælge side i alle verdens konflikter, og jeg forlanger det i grunden heller ikke af mig selv, men jeg tror derimod, at min pligt som verdensborger er at følge med. Hvis jeg ved, hvad der foregår, er jeg ikke nær så nem at føre bag lyset."

Højskolen kunne være det sted, hvor der gives tid – tid til den kritiske eftertanke, der hindrer manipulation. Jeg ved, at det er dybt umoderne, for tidsånden fortæller os uafsladligt, at vi er bagefter. Men højskolens opgave består vel ikke blot i at være tidssvarende? – men i at være tidsansvarlig!

Hvis udfordringen i dag består i at holde sig orienteret, så er der stadig brug for livsoplysning og folkelig oplysning. Så er udfordringen ikke de klare svar, men at vi – i solidaritet med vores elever – lykkes med, at et højskoleophold giver mulighed for at fritskrabe et felt, hvorfra de og vi kan forstå verden.

Der er brug for, at højskolerne for en tid giver rum for at kunne bevæge sig i det uafklarede. Jeg tror stadig, at der er en sandhed i, når Grundtvig sagde, at ungdommen er drømmens tid, og at vi aldrig når længere i vores liv, end vi drømmer i vores ungdom. Derfor er der brug for tid til at drømme stort.

I dag står vi med en massiv uddannelsesmæssig udfordring, og meget tyder heldigvis på, at unge er særdeles ambitiøse, når det gælder deres uddannelse. Når mere end 60% af højskoleeleverne i FFDs sidste undersøgelse svarer, at højskoleopholdet har bidraget til både fagligt og personligt at forberede dem til uddannelse, har højskolerne her en vigtig opgave i forhold til uddannelse.

Men måske er højskolernes bidrag til afklaring også, at når samfundet stiller krav om klarhed og parathed, så vover højskolerne at sige "rør". Ikke alle kan stå klar, parat til start hele tiden. Ikke alle er parate til at forhåndsplanlægge livet og bekende for verden, hvad de kan og hvad de vil, før de har prøvet det.

Når det formelle uddannelsessystem taler om pligt til uddannelse, uddannelsesparathedsvurdering og fastholdelsesvejledning, er det højskolernes opgave at sige noget mere. Naturligvis ikke for at underløbe det vigtige i at få en uddannelse, men netop for at hjælpe de mange unge, for hvem uddannelse er et højdespring. Lette trykket ved at fortælle, at ikke hele livet kan og skal forhåndsplanlægges.

Derfor siger vi: Tag på højskole og Find det, du er god til. Her skal ikke vurderes "parat" på forhånd. På højskolen forløses potentialer, evner og talenter i de personlige og faglige udfordringer, som møder eleverne undervejs.

I en højskolehverdag testes ansvarlighed, empati for det anderledes, sammenhængen mellem lyst og pligt hver eneste dag, og disse egenskaber kan vise sig afgørende for både at få modet til at påbegynde en uddannelse og udholdenheden til at gennemføre – og på længere sigt også for samfundets stabilitet.

For nogle uger siden skrev en højskoleelev, Rune, på sin hvide T-shirt, som han havde fået i forbindelse med Kampagnen "Find det du er god til" – et enkelt ord for, hvad han havde fundet

frem til efter 5 måneder på højskole. Han skrev "Næsvisdom". Det er jo et fantastisk ord. Politisk frækhed og filosofisk dybde. På en gang.

Hvis et højskoleophold kan give både visdom og en vis form for oprør mod pænheden, så kan højskolerne i høj grad bidrage til et levende demokrati, hvor knasterne træder tydeligere frem end glatheden.

4. Foreningens kommende strategi

På næste års generalforsamling skal bestyrelsen forelægge en ny strategi for de kommende 5 år. I den nugældende Strategi satte vi os 3 ambitiøse mål. Vi skulle arbejde for

- folkelig opbakning
- politisk anerkendelse
- samt et kvantitativt mål om at 10% af de unge samt en stigende del af den voksne befolkning tager på højskole.

Strategien blev til, da det efter den politiske modtagelse af Højskoleudvalgets rapport i 2005 stod klart, at det er op til højskolerne selv at fastholde evnen til at tage nye udfordringer op, lytte til hvor græsset gror og fastholde ideen.

Dette gælder stadig. Selvom skoleformen har haft solid fremgang elevtalsmæssigt og på mange felter folkelig opbakning og politisk anerkendelse, bliver succes i højskolerne aldrig en varig tilstand.

Bestyrelsen har besluttet, at vi gerne vil gøre det til en åben proces at formulere de kommende års udfordringer til højskolerne. Ikke nødvendigvis de færdige svar. De skal findes hen ad vejen.

Udgangstankerækken må være, at højskolerne er tro mod den idé og den frihedstanke, som skoleformen er rundet af, men også tro mod den tid, højskolerne lever i. Det er det evige spændingsfelt, vi bevæger os i, men gør vi ikke det, er der jo ikke andet tilbage end, som jeg hørte Steffen Brandt udtale "at sørge for, at hunden henne i hundekurven bliver endnu tykkere".

Højskolerne skal på den ene side gribe de bolde, der kastes, spille højskolen ind ad åbne døre og alle sprækker, når der tales uddannelse, integration, internationalisering og holde øje med politiske, samfundsmæssige og uddannelsesmæssige tendenser. På den anden side hører det også til højskolernes identitet at have øje for modtendenserne.

Dansk Folkeoplysnings Samråd har formuleret det på den måde, at dagens modtendenser kan blive fremtidens hovedtendenser, selvom eksperter ikke forventer det, fordi modtendenser skaber nicher for nytænkning og udvikling.

Ligger der en modtendens i, at samtidig med at fremtidsvisioner leveres i kort og overfladisk form, så spores der et ønske om rum for fordybelse og krav om substans?

Ligger der en modtendens i en træthed over at være fanget ind i tal, kalkyler og kontrol, og synes der at være et ønske om at indfange de kvalitative sider i tilværelsen?

Ligger der en modtendens i en manglende tro på, at påtrængende problemer som sameksistens mellem kulturer, klimaudfordringen, den globale økonomi alene løses gennem vækst, effektivitet og påstandene om, at det gælder om at blive de rigeste og bedste til alt muligt?

Kunne højskolerne opfange nogle af disse modtendenser og med sin historiske erfaring pege på, at livet på kloden ikke handler om at vinde for sig selv, men netop om at skabe gensidig forståelse og udvikling – og derigennem fælles vækst, samt fastholde en tro på, at forandringer kan komme nedefra, og at et folkeligt engagement kan skabe varige forandringer?

Den mest afgørende modtendens skal måske hentes hos de unge. Det er på fornemmelsesstadiet, men jeg tror, at der sker en vending hos de unge i disse år, nationalt og internationalt. Når en ung spansk mand i forbindelse med den sidste tids uroligheder bliver spurgt, om de unge er blevet politiske, svarer: "Det handler ikke om politik, men om reelle problemer", må det være et wake-up-call til vores måde at drive politik på.

Og det arabiske forår, hvor unge står i frontlinjen med krav om at være med til at skabe forandringer.

Herhjemme viste en undersøgelse for nylig, at 71% af unge mellem 16 og 25 år havde været politisk aktive, medlemmer af politiske foreninger, deltaget i demonstrationer, underskriftindsamling eller politiske debatmøder. Hvorfor? Ja, svaret ligger hos de unge, men mit gæt er, at det skyldes, at generationen før dem ikke har givet alvor nok til de store fælles udfordringer.

Her kan højskolerne bidrage ved at give plads for unges vågnende ønske om at udvikle sig til selvstændige kritiske borgere og vise dem værdien i at leve sammen, ikke kun som nationale borgere, men som verdensborgere. Højskolerne er ikke hele verden, men vi kunne måske på hver vores matrikel fritskrabe et felt, hvor elever og kursister kan dele synspunkter med udgangspunkt i, at vi har noget at tale om, fordi vi har en fælles fremtid.

Udgangspunktet for den nugældende strategi var på mange måder, at der var tegnet et billede af højskolerne som skoleformen med fremtiden bag sig. Et billede af højskolen i krise. Jeg mener ikke, at det er billedet i dag. I dag møder vi bredt set den opfattelse, at vi på højskolerne kan noget, som ingen anden uddannelsesinstitution kan, og at dette særegne anses for værdifuldt.

Det er her debatten om en ny strategi skal begynde, og bestyrelsen håber på en åben og levende proces, som både internt og eksternt kan være med til at skabe liv, røre og respekt om højskolerne.

V Afslutning

Inden jeg overlader såvel den skriftlige som den mundtlige beretning til generalforsamlingen, vil jeg gerne slutte af med at sige tak

Tak til vore kollegaer i de frie skoler for et åbent og konstruktivt arbejdsfællesskab

Tak til vore samarbejdspartnere i det nordiske, i det folkeoplysende og i undervisningsverden.

Tak til de politikere, som vi har samarbejdet med i årets løb.

Tak til undervisningsministeriets embedsmænd for åben dialog, også når der er knaster

Også en stor tak til Husets medarbejdere. Det er en stor betryggelse for bestyrelsen at mærke jeres professionalisme og engagement.

Mine sidste ord skal bruges til en tak til Niels og Thor for jeres helhjertede og dedikerede indsats for denne forening. En uvurderlig hjælp for bestyrelsen.

Debat:

Søren Busch, bestyrelsesformand, Højskolen Marielyst: Folketinget er ikke længere et spejlbillede af folket. Hvad beskæftiger folketingsmedlemmer sig med? De fleste er i et eller andet omfang teknokrater. Det er en betænkelig udvikling. De, der sidder i Folketinget, der skal holde styr på teknokrater, er det selv. Jo flere regler, der kommer, jo mere vælger befolkningen demokratiet fra. De bliver passive tilskuere i stedet for aktive deltagere. Vi står over for en befolkning, der pga. bureaukratisering vælger folkestyret fra pga. afmagt.

Formanden skriver, at man i bestyrelsen vil bevare det autonome, der ligger i højskolerne. Så er det måske, fordi hun ikke har lavet vedtægtsændringer på det seneste. Det tog 1 ½ år os at lave en simpel vedtægtsændring, da vi skulle skifte navn.

Højskoleforeningen burde arbejde målrettet for at udbrede kendskabet til det demokrati, vi en gang havde, og for at begrænse teknokratiet. Alle ville vinde. Staten ville spare en masse penge, vi ville kunne yde bedre service over for borgerne, og erhvervslivet ville være henrykte over, at de kunne få fat i veluddannede mennesker.

De, der var opstillede til bestyrelsen, er kun forstandere. Foreningen bør rette henvendelse til bestyrelsesmedlemmer fra skolerne, så FFD's bestyrelse får en bredere sammensætning.

Lisbeth Trinskjær, forstander, Ubberup Højskole: Tak for beretning. Tak til bestyrelse og til huset. I 2012 skal foreningen lave en ny strategi. Det er vigtigt, at vi får en god dialog. Jeg vil gerne opfordre til, at det ikke kun er bestyrelsen, der lægger strategien, men at der bliver en bred inddragelse af skolerne.

Louis Mogensen, forstander, Nordjyllands Idrættshøjskole: Tak for beretningen. Jeg har et forslag: Vi skal gøre året i år til et jubilæumsår. Det er 15 år siden, vi fik Tvind-loven. Vi skal have afmonteret noget af det, vi fik med i sin tid, som berørte alle de andre højskoler. Det må kunne lade sig gøre, for Tvind er der jo ikke mere.

Bent Andreassen, forstander, Løgumkloster Højskole: Det har været et hårdt år. Jeg vil gerne foreslå en strategi: På alle valgmøder, der afholdes, uanset hvilket parti, skal vi stille spørgsmålet om, hvorfor der skulle spares 42 millioner på højskolerne som led i en genopretningsplan, når man nu bevilger 47 mio. kr til at bygning af nogle tolderhuse nede i nærheden af grænsen, som tolderne måske ikke engang må overnatte i.

Helga Kolby Kristiansen, formand for FFD:

Til Søren Busch: Vi er meget opmærksomme på, at det er urimeligt vanskeligt at lave vedtægtsændringer, og det har vi også taget op med ministeriet. Vi ved ikke, hvor det lander, men der var åbenhed for det i ministeriet. FFD består af autonome højskoler. Vi er forskellige, men skal være det sammen.

Til Louis Mogensen: Der er opmærksomhed i ministeriet om, at der skal ske en lempelse. Det er vigtigt, at der er klare rammer, når vi haren fri bane at spille på.

Til Lisbeth Trinskjær: Der skal være plads til famlen efter svar. Processen er: I september har bestyrelsen et internatmøde om strategien. I november har vi et medlemsmøde med oplægsholdere ude fra, der kan hjælpe os med en omverdensanalyse. Det er det eneste, der er planlagt lige nu.

Søren Launbjerg, forstander, IPC: Jeg vil gerne takke FFD for deres arbejde. I december var vi til møde i FFD om udlændinge på højskole m. ministeriet, en række højskoler og udlændingesevice. Fra 1/1 2011 skal man betale gebyr for ansøgning om opholdstilladelse på 1.600 kr. I Finansloven (noter) står der, at man skal lave et engelsk-testningssystem, som alle skal igennem. Man

skal deponere ca. 4.200 pr. måned i en dansk bank, mens man er her. Nu ligger der et lovforslag: I forhold deponering er højskolerne undtaget, og mht. engelskkundskaber er højskolerne undtaget. Takket være FFD. Havde det ikke været for FFD, kunne vi have lukket IPC. Stor tak til FFD.

Søren Børsting, forstander, Den Rytmske Højskole: Hvis sabbatårsperioden skæres ned fra 2 til 1, vil jeg foreslå at man kunne gange sit gennemsnit med 1,1, hvis højskolen lå inde som en del af dette år. Det kunne FFD arbejde for.

Ole Kamp, forstander, Rønne Højskole: Tak til bestyrelsen. Jeg vil gerne opfordre bestyrelsen til at bede ministeriet om at give entydigt svar på spørgsmålene om betalingsloven.

Anders Lyng, lærer, Højskolen på Helnæs: Folketinget har lige besluttet nye regler for tilbage-
trækning fra arbejdsmarkedet. Vil bede bestyrelsen arbejde for, at det bloktilskud, der er tilført kommunerne, skal føres tilbage som en mulighed for højskolerne.

Helga Kolby Kristiansen, formand for FFD:

Til Søren Launbjerg: Vi lægger høringssvaret ud, så alle kan se det.

Til Søren Børsting: Vi arbejder hårdt, på at få ændret SU-lovforslaget, så højskoleopholdet kan tilægges betydning.

Til Ole Kamp: Vi har ikke fået endeligt svar på, på hvilket regelgrundlag, vi skal vejlede skolerne på. Niels vil give et mere udførligt svar.

Niels Glahn, generalsekretær, FFD: I det principielle svar fra ministeriet, har vi fået svar på noget at det, vi spurgte om. FFD sender en vejledning ud, der baserer sig dels på svaret fra ministeriet, men også på vores egen vurdering, i det vi ikke har fået endeligt svar på de nøjagtige rammer. Det ligger dog fast, at vælger man selv kontanthjælp fra, er man ikke omfattet af betalingsloven.

Ole Lauth, forstander, Egmont Højskolen: Betalingsloven har direkte diskriminerende konsekvenser. Bestyrelsen skal arbejde videre med at få ændret og klarlagt lovgrundlaget.

Rikke Forchhammer, forstander, Krogerup Højskole: Tak for godt arbejde. Jeg vil gerne forslå, at årsmødet ligger på forskellige weekender fra år til år, så mine lærere også kan deltage.

Ole Toftdahl, forstander, Ry Højskole: Vi bør have en diskussion af, hvad der UBAK (Undervisning af Bred Almen Karakter) er? Hvad er god højskole?

Helga Kolby Kristiansen, formand, FFD:

Til Rikke Forchhammer. I 2012 ligger årsmødet op til samme weekend. I 2013 rykker vi det frem.

Til Ole Toftdahl: Igen i år er der tilsyn fra ministeriet. Foreningen har ingen facitliste på hvad UBAK er, men vi vil gerne sætte en debat i gang.

Afstemning: Beretningen blev godkendt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 3: Det reviderede regnskab forelægges til godkendelse.

Generalsekretær Niels Glahn gennemgik det på generalforsamlingen udleverede regnskab.

Debat

Ole Kamp, forstander, Rønde Højskole: Kan man ikke gøre regnskabet pædagogisk og skrive + i stedet for –, så mindre regnskabskyndige kan forstå, hvad der er overskud, og hvad der er underskud.

Niels Glahn, generalsekretær, FFD: Det vil blive implementeret i 2013.

Afstemning: Regnskabet blev godkendt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 4: Fremlæggelse af handlingsplan

Foreningens handlingsplan 2010-2012 blev vedtaget på generalforsamlingen 2010.

Punkt 5: Indkomne forslag

Foreningen har modtaget følgende forslag om ændring af opkrævning af kontingent fra Højskolen Marielyst v. bestyrelsesformand Søren Busch:

Højskolen Marielyst

Søren Busch

Bestyrelsesformand

Sbu.nakskov@youmail.dk

Tlf. 54922555

11. maj 2011

De seneste år har været økonomisk vanskelige for Højskolen Marielyst. Vi har trods store målrettede reduktioner i vores budget kommet ud af årene med store underskud. Disse underskud skyldes dels et stort fald i antallet af kursister på grund af den økonomiske krise, og dels den ødelæggende, såkaldte genopretningsplan som folketinget vedtog i efteråret 2010.

Vi har i flere omgange og tidligt endevendt vore budgetter for at finde kompenserende besparelser, da vi jo godt ved, at det er dræbende, ikke at have balance i regnskaberne. Desværre er vore værste forventninger til antallet af kursister blevet overgået af virkelighedens fald i antallet af kursister.

Udover kraftige reduktioner i vores medarbejderstab og øvrige budgetposter, har skolens ledelse og resterende medarbejdere indledt en veritabel kampagne for at komme i kontakt med nye seniorer, som kunne tænkes at være interesseret i at komme på seniorhøjskole. Vi har lagt om i omfang og indhold på kurserne, men vi har endnu ikke kunnet spore en bedring i antallet af kursister.

Da vi er nået et punkt, hvor yderligere reduktioner på vore løbende budgetposter vil være fatal for højskolens fortsatte drift, har bestyrelsen på sit møde i april diskuteret, hvad vi kan gøre yderligere for at få bedre overensstemmelse mellem budget og regnskab.

Vi har i den forbindelse set på udgiftsposter, hvor der endnu ikke er sket begrænsninger, og hvor der ikke synes at være overensstemmelse med beløb og højskolens udbytte af betalingen. Vi har bl. a. set på det meget stor kontingent vi betaler til højskoleforeningen, og bestyrelsen har besluttet, at foreslå foreningen, at der indføres en omlægning af kontingentet således, at der be-

tales et mindre basiskontingent, og at medlemmerne efter ønske, behov og økonomi kan tilkøbe sig ydelser fra foreningen og betale efter forbrug.

Højskolen Marielyst har gennem sine snart 40 år, troligt betalt et meget stort kontingent til højskoleforeningen uden rigtigt at få valuta for pengene. Det har vi gjort for at være solidariske med højskolebevægelse og tankerne bag de danske højskoler. I den givne situation vi befinder os i, kan vi desværre ikke i fuldt omfang bidrage til solidariteten længere, men måske snarere have behov solidaritet og forståelse for vort forslag fra Højskoleforeningen.

”Genopretningsplanen” har resulteret i et statstilskud, der betyder, at vi ikke dør her og nu, men samtidig er det for ringe, til at vi kan overleve i længden. Vi vender derfor hver en ”sten” for at finde mulighed for vores fortsatte eksistens, og det håber vi, at I vil hjælpe os med.

Venlig hilsen p.b.v.
Søren Busch
Bestyrelsesformand

Debat

Søren Busch, formand, Højskolen Marielyst: Vi har udarbejdet et forslag af nød – ikke af lyst. Vi har mistet mellem 30 og 40 % af tilskuddet som følge af Genopretningsaftalen.

Helga Kolby Kristiansen, formand, FFD:

Lad mig først udtrykke en forståelse for og sympati med de skoler, der blev hårdest ramt ved sidste års omfattende besparelsesrunde. Der er ingen tvivl om, at situationen for disse skoler er ligeså vanskelige som Marielysts formand beskriver i sit forslag.

Men når jeg tager ordet her fra starten, er det for at pege på, at dette forslag ikke kun er et spørgsmål om økonomi, men i ligeså høj grad et spørgsmål om, hvilken forening vi ønsker.

For 11 år siden blev Foreningen af Folkehøjskoler og Højskolernes Sekretariat slået sammen. Bevæggrundene for denne sammenslutning var, at det var uhensigtsmæssigt og umuligt at bevare en opsplittning mellem politisk arbejde, rådgivning, lobbyarbejde, sangbog mv. på den ene side og information og oplysning om højskolerne på den anden. Samlet set er arbejdet totalt flettet ind i hinanden og bidrager til foreningens hovedformål; at arbejde for folkehøjskolens idé og skabe gode vilkår.

Bestyrelsen kan stadig ikke se en sådan opsplittning som hensigtsmæssig, hvilket indirekte ville blive virkeligheden, hvis foreningens ydelser skal kunne tilkøbes enkeltvis.

Vi har i bestyrelsen vendt forslaget, og der opstod langt flere spørgsmål end svar. Hvad skal være dækket af basiskontingentet, og hvad skal der opkræves betaling for? I dag betaler man særskilt for kataloget, så det kan ikke udskilles. Skal der indføres betaling for rådgivning? Skal det koste penge at deltage i projekter, der er til gavn for alle skoler? Skal vores kampagner betales af dem, der vil være med, sådan at fx 40 skoler betaler hele gildet, men mange nyder godt af det? Skal dem, der køber sangbøger alene have adgang til overskuddet, og dem, der ikke køber sangbøger, får ikke noget. Og mange flere spørgsmål.

Vi kan ikke se det for os.

Foreningens handlingsplaner bliver vedtaget på generalforsamlingen sammen med et kontingent, der skal gøre det muligt at føre det vedtagne ud i livet. Og kontingentet er udtryk for en solidaritet, idet alle skoler – uanset hvad der betales til foreningen – kan forvente den samme service. Det er derfor bestyrelsens principielle holdning, at kontingentet skal dække foreningens driftsomkostninger.

Skal kontingentet nedsættes, må diskussionen handle om, hvad FFD ikke skal lave. Ikke om, at vi skal etablere særlige til- og frakøbsordninger på foreningens ydelser.

Med vedtagelsen af dette forslag vil foreningen ændre sig totalt, og der vil ikke længere være nogen synergieffekt mellem de forskellige arbejdsområder, og vi vil tage luften ud af det, vi er lykkedes med. Bestyrelsen kan derfor kun opfordre forsamlingen til at stemme imod forslaget.

Rasmus Clausen, forstander, Gymnastik & Idrættshøjskolen ved Viborg: Jeg bliver en smule harm over forslaget. Med baggrund i beslutningen fra sidste års generalforsamling er det de klassiske højskoler med de lange kurser, der har betalt for, at kort-kursus-højskoler og især seniorhøjskolerne har overlevet.

Hans Jørgen Møller, Højskolen Marielyst: Vi har kun korte kurser. Derfor bliver vi dobbelt ramt. Fra FFD's side, mener man, at ungdomshøjskolerne skal støttes. Men vi har store problemer. Vi vil gerne være solidariske, når vi kan.

Lisbeth Trinskjær, Uubberup Højskole: Vi kan ikke bygge hele organisationen om på grund af denne her udfordring, som vi alle har stor forståelse for. Jeg opfordrer til at forslagsstillerne stiller et bedre forslag.

Søren Busch, Højskolen Marielyst: På baggrund af kommentarerne, trækker vi forslaget tilbage.

Punkt 6: Budgetforslag og fastsættelse af medlemskontingent og skolekontingent

Generalsekretær Niels Glahn gennemgik budgetforslaget for 2012.

Debat

Louis Mogensen, Nordjyllands Idrætshøjskole: Vi beder om, at der er luft i budgettet til det politiske arbejde. Og har vi virkelig brug for en ny hjemmeside?

Uffe Strandby, Ollerup: Vi stemmer ikke imod kontingentforhøjelse, men vil bede jer: hold kontingentet i ave. Lignende foreninger har ikke så højt kontingent.

Kurt Willumsen, FFD's bestyrelse: Det er vanskeligt, at sammenligne os med eksempelvis efterskolerne. Bestyrelsens ønske har været, at vi fortsat har et højt ambitionsniveau på markedsføringsområdet.

Uffe Strandby, forstander, Gymnastikhøjskolen i Ollerup: Man skal være opmærksom på, at elevtallet har været stigende de sidste 4 år. Vi skal være opmærksomme på, hvad administrationsdelen skal koste.

Niels Glahn, FFD: Til Louis Mogensen: Webudviklingen er allerede betalt. Hjemmesiden implementeres efter sommer.

Afstemning om godkendelse af budgettet for 2012: Godkendt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 7: Valg af formand, der vælges af alle stemmeberettigede

Valgperioden udløber for: Helga Kolby Kristiansen, forstander, Silkeborg Højskole (genopstiller)

Helga Kolby Kristiansen blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede

Helga Kolby Kristiansen, formand, FFD: Jeg takker for tilliden.

Punkt 8: Valg af bestyrelsesmedlemmer der vælges af skolerepræsentanter

Valgperioden udløber for: Karsten Dressø (udgået af bestyrelsen), Jacob Kjærsgaard, forstander, Hadsten Højskole (genopstiller)

Opstiller: Else Mathiassen, forstander, Vestjyllands Højskole.

Debat

Jacob Kjærsgaard, forstander, Hadsten Højskole: Det er et meningsfuldt og godt arbejde.

Else Mathiassen, forstander, Vestjyllands Højskole: Jeg er traditionalist, gadedreng og jeg kommer fra kunstens verden.

Begge blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede:

Punkt 9: Valg af bestyrelsesmedlemmer der vælges af personlige medlemmer

Valgperioden udløber for følgende bestyrelsesmedlemmer: Stig Kaufmanas, lærer, Den Rytmske Højskole (genopstiller), Kurt Willumsen, forstander, Uldum Højskole (genopstiller)

Debat

Kurt Willumsen, Uldum Højskole: Glæder mig til at gå til næste "level".

Stig Kaufmanas, Den Rytmske Højskole: Vil fortsat gerne bidrage.

Begge blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 10: Valg af revisorer

(Statsautoriseret revisor: Deloitte. Folkevalgt revisor: Kjeld Krarup)

Begge blev enstemmigt valgt af samtlige stemmeberettigede.

Punkt 11: Eventuelt

Kjeld Krarup: I Folkehøjskolehistorisk Forening laver vi møder, hvor vi arbejder med forskellige emner. Vi har lavet et digitalt billedarkiv. Vi opfordrer alle skoler til at blive medlemmer af foreningen.

Anders Lyng, lærer, Højskolen på Helgenæs: Jeg har været udsendt som korttidsrådgiver i Bangladesh. Der foregår et enestående arbejde. Det er vigtigt, at vi får fortalt den historie. Jeg stiller mig til rådighed for information og foredrag til alle skoler. Honoraret vil gå til Bangladesh og ikke til mig.

Sara Rye, Den Frie Lærerskole i Ollerup: Hilsen fra Den Frie Lærerskole i Ollerup. Flere elever på skolen uddanner sig målrettet mod højskolen. Jeg vil gerne opfordre til at, at højskolerne kigge vores vej, når der skal ansættes lærere.

Ole Petersen, Den Frie Lærerskole i Ollerup: Hilsen fra Den Frie Lærerskole i Ollerup. Takker for samarbejdet om bl.a Højskolepædagogisk Uddannelse. Jeg vil gerne opfordre til yderligere samarbejde mellem Den Frie Lærerskole og højskolerne.

Helga Kolby Kristiansen, formand for FFD: Takker for god generalforsamling. Takker forsamlingen og takker dirigenterne.

Vita Andreassen, Løgumkloster Højskole

Søren Brink, Idrætshøjskolen Sønderborg
